

CZEXIT: Naši občané mají právo se rozhodnout. Běh na dlouhou trať? Čistými plátcí již dávno. Senát je z(a)tracený. Program euroskeptiků. Rostoucí útlak a bída pod pozlátkem. Kudy jít v ekonomice?

- CZ24 News | 3. listopadu 2020

ČESKO: Jiří Kobza – poslanec Parlamentu ČR – nastiňuje představu své strany o cestě z okovů Evropské unie především z ekonomických hledisek

Po senátních volbách v říjnu 2020 je jasné, že stanovisko horní komory českého Parlamentu, které zní: „žádný zákon o referendu o vystoupení z EU či z NATO nesmí projít“ se jen tak nezmění.

Je tedy jasné, že i kdyby se hnutí SPD podařilo zákon o obecném referendu, byť v jakkoliv vykastované formě, prosadit ve Sněmovně, Senátem prostě neprojde. Protože jde o tzv. ústavní zákon, kde je nutný souhlas obou parlamentních komor – a kde tudíž Sněmovna nemůže senátní veto přehlasovat jako je tomu u běžných zákonů.

Jaké se tedy nabízí řešení?

Na postupnou změnu ve složení Senátu se naprosto spoléhat nelze, navíc by šlo o běh na hodně dlouhou trať.

Ovšem je zde ještě – naštěstí – druhá cesta, která se ukazuje jako mnohem schůdnější a funkčnější. Tou cestou jsou sněmovní volby. Jediné hnutí SPD má opuštění Evropské unie (tzv. Czexit) jasně a jednoznačně v programu a nehodlá z tohoto bodu slevit. Rozhodnutí o Czexitu lze tedy dosáhnout právě i volbou SPD, která následně získá takovou sílu ve Sněmovně (a hlavně ve vládě) že odchod z Evropské unie bude možné realizovat i bez zákona o referenda v klasickém slova smyslu.

Všichni, kdož postupně pod neúprosným tlakem vlastních drsných zkušeností přestali věřit planým slibům Evropské unie, ti, kteří pochopili jedovatý obsah vzletných frází EUrohantýrky, která jen zakrývá reálný hlavní strategický cíl Bruselu, jímž je zničení národních států a vznik totalitní EUroříše, všichni, jež pochopili, že rizika a nevýhody členství v EU mnohonásobně převyšují jeho domnělé výhody, všichni ti by měli v těchto nadcházejících sněmovních volbách svým hlasováním maximálně podpořit co nejrychlejší odchod z Unie, který prosazuje a ztělesňuje právě hnutí SPD.

Kdo se cítí blaženě ukolébán sladkými sliby a kdo nechápe, že veškeré pozlátko blahobytu, který nás údajně obklopuje, je jen fata morgána ze stále rostoucího dluhu, který není z čeho splatit, buď nevolí vůbec, anebo volí některou z mainstreamových eurohujerských stran – anebo dokonce maoistické Piráty.

V souvislosti s našim členstvím v Evropské unii je třeba si uvědomit, že kromě jeho trvalých obsahových a věcných negativ ohrožujících základní národní zájmy České republiky se podoba EU a pravidla členství, včetně přenosu kompetencí na nadnárodní úroveň a způsobu rozhodování a hlasování v orgánech EU od našeho vstupu v roce 2004 naprosto zásadně změnila.

Jde o jiný typ organizace (nadnárodní namísto mezivládní) s jinými funkcemi a kompetencemi. Proto mají naši občané mít právo se vyjádřit k tomu, zda chtějí v členství pokračovat či nikoli. A když jim to nebude umožněno formou referenda, tak ve všeobecných sněmovních volbách. Hnutí SPD bude jakýkoli výsledek takového vyjádření respektovat.

A pokud by čeští občané projeвили většinou vůli z EU odejít?

Plán je, i po zkušenostech s Brexitem, po strategické stránce jasný. Takticky a obsahově by samozřejmě musel být dále průběžně precizován dle konkrétního způsobu “exitového” vyjednávání, dle reakcí a návrhů z druhé strany a podobně, ale v zásadě by platilo a následovalo toto:

Aktivace článku 50 Lisabonské smlouvy o vystoupení z EU a dvouleté přechodné období na vyjednání následné podoby potenciální spolupráce. Velmi by i záleželo na tom, kdo by byl koaliční partner hnutí SPD v budoucí vládě v té době, anebo zda by SPD byla opoziční stranou – jelikož vyjednávání by vedla vláda.

Ale předpokládejme, že by SPD bylo vládní stranou a spoluurčovalo by vyjednávací agendu – anebo berme tyto teze jako náš plán.

SPD by v jednáních nejspíše prosazovalo variantu budoucí spolupráce se zbývajícími členskými státy EU na bázi takzvané zóny volného obchodu (jako například NAFTA), tedy vzájemný bezcelní obchod, vůči třetím zemím samostatná obchodní politika, tedy žádná celní unie ani jiný vyšší typ ekonomické integrace. Samozřejmě, by byly možné nuance jako reciproční ponechání zahraničních studentů u nás dostudovat za původních podmínek, uznávání certifikátů, titulů a tak dále.

Pokud by takový návrh EU odmítla (a je velmi reálné takový vývoj očekávat), následoval by tvrdý Czexit bez dohody a přechod na pravidla Světové obchodní organizace (WTO), která jsou v mnoha ohledech a oblastech výhodnější než jednotný vnitřní trh EU, který je stále ještě plný stovek regulací, nevýhodných zejména pro země střední a východní Evropy.

Především by však odpadly deseti až stomiliardové přímé i nepřímé, náklady našeho členství v EU, protože když započteme ztráty ze společné celní a obchodní politiky, nemožnost uzavírat vlastní obchodní dohody ČR se třetími zeměmi mimo EU a náklady unijních regulací (biopaliva, obnovitelné zdroje energie, přenosová soustava, unijní administrativa, dopady unijních sankcí vůči třetím zemím na českou ekonomiku a jiné), jsme již dávno čistými plátcí.

A to nehovoříme o nějakých 400 miliardách korun ročního odlivu nezdaněných dividend, což je do velké míry možné jen kvůli našemu členství v EU.

Po tvrdém Czexitu

Bez pokračující celní unie s EU, která je nyní vnucována i Britům by přišlo na řadu uzavření vzájemně výhodných velkých obchodních dohod ČR s třetími zeměmi, což nyní není možné (USA, Čína, Indie, Indonésie, Rusko, Blízký a Střední východ...)

Ke zvážení by byl i (méně výhodný) vstup do EFTA, což je sdružení (zóna volného obchodu) evropských zemí, nečlenů EU. Toto sdružení má současně uzavřenou s EU dohodou o zóně volného obchodu: EEA.

Na stole by se také ocitla reálná možnost efektivního zdanění nadnárodních korporací v České republice, například formou souboru opatření proti odlivu dividend a vyvádění celého zisku vytvořeného do rozhodující míry českými občany a s využitím české veřejné infrastruktury do zahraničí. Například všeobecně povinná srážková daň bez výjimek, povinnost reinvestice části zisku v České republice, případně povinnost jakékoli zahraniční firmy, která chce v ČR podnikat, založit zde pobočku podléhající českým daňovým i jiným zákonům.

Po Czexitu by také byly vytvořeny mnohem lepší nediskriminační a rovnocenné podmínky pro podnikání subjektů ze zemí mimo EU v České republice, protože nyní jsou zde extrémně a nedůvodně zvýhodněny pouze firmy z unijních států.

Czexit by tedy znamenal konečně možnost vytvořit spravedlivý prostor pro vznik, restart a růst českých podnikatelských subjektů, které jsou nyní vesměs válcovány zahraničními subjekty ze zemí EU, požívajícími mnohem vyšších veřejných podpor, dotací a obecně výhodnějších podmínek.

V neposlední řadě by se významně rozhýbal český pracovní trh, kde by se uvolnily desítky tisíc pracovních míst, nyní blokových (spolu s růstem mezd) zahraničními pracovníky.

Autor: Jiří Kobza

Zdroj: <https://www.protiproud.cz>